

GOIGS PUERILS

QUE EN ALEGRÍA DE LA RESURRECCIÓ DE NOSTRE SENYOR DEDICAN LOS NOYS ESCOLANS
Á SA MARE LA VERGE DE MONTSERRAT

(178)

Patges som de casa vostra,
molta ditxa avem lograt:
Ajudaunos, Mare nostra,
puig aquí nos heu portat.

COPLAS

Ab permís de Vos, Senyora,
aquí tots humils, rendits,
cantarém ab veu sonora
tan los grans com los petits.
Cor y cant en competencia
vaja tot ben afinat.

¿Qué us pot dir nostra innocencia
sens estudis ni quidál?
Vos dirém sou tot clemencia,
Reyna y Mare universal;
que sou Mare y Verge pura,
concebuda sens pecat.

Alegrauvos, Verge Santa,
de haver ja resucitat
vostre Fill ab gloria tanta,
rescatantnos del pecat.
Ja la escena mes funesta
en contento se ha passat.

També Vos resucitáreu
per al mon ser gran consol,
quan ab llums vos demostráreu
als pastors de Monistrol.
Vos quedáreu á la costa
per tenirnos al costat.

¿Qué estrany es siau tan morena
si dos sols vos han colrat:
l' un en terra nazarena,
lo segón en Montserrat:

V Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix.

sent Vos pagesa y pastora
de una tan grossa heretat?

Com plansonets de olivera
vostra taula rodejám,
que sent Mare verdadera
de Vos nos alimentám,
y del Pa y la Sanch de vida
que del cel nos ha baxat.

Los que venen molt admiran
cóm dins de la iglesia estám,
y sent noys, sorpresos miran
cóm resám, cantám, tocám:
puig ¿no saben que tal Mestra
tal lliçó nos ha donat?

Ab molta honra, personatjes
á sos fills á Vos han fet
que 'us servissen com de patges
per mamar tan bona llet:
ells en vida fins la postra
de tal titol se han honrat.

Ja veyeu ab qué alegría
refilám los escolans,
suplicantvos, ¡oh Maria!,
nos logreu etern descans,
y tot quant en nostra vida
ne tinguém necessitat.

TORNADA

Llesta está la cansó vostra
que ab tan gust tots hem cantat:
Ajudaunos, Mare nostra,
puig aquí nos heu portat.

Fr. J. P.,
Monjo de Montserrat.

Montserrat 5 de Abril de 1742.

R Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Bonorum omnium largitor Deus, qui electum montem gloriosæ Unigeniti tui Matris insigni cultu clarificas: concede ut ejusdem Immaculate semper Virginis Mariæ præsidio potenter adjuti, ad montem, qui Christus est, securi perveniamus. Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculorum.—Amen.

GOIGS PUEBLS

QUE EN ALBERIA DE LA RESURRECCION DE NUESTRO SEÑOR DIGNAS LOS NOYS ESCOLARS
A SA MARE LA VERGE DE MONTECAT

Ab parrals de Vos Senyors
adri tots humils, rendits
cantarém ab vos sonora
tan los grans com los petits
Cor y cant en compenya
vaja tot ben agra.

Que ne pot dir nostra innocencia
sens estuda ni guida?
Vos dirém son tot clemente,
Hevra y Mare universals;
que son Mare y Verge pura
concebuda sens peccat.

Alegrarvos, Verge Santa
de haver ja resuscitat
vostre Fill ab gloria tanta
resucitamos del peccat.
Ja la escena nos tindrà
en contento se ha passat.

També Vos resuscitarem
per al mon ser gran consol,
quan ab llums vos demostrarem
als pastors de Montecat.
Vos parlarém a la costa
per tenirlos al costat.

Que estrany es ésser tan morosa
al des dels vos han coltat
i no en terra nazarena,
lo segon en Montecat.

7 Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix.

Honorum omnium largitor Deus, qui electum montem gloriosum L'Algeria sui Matris insigni ordine
charissimam: concede ut eiusdem humilitate semper Virginitatis Maris presidio potenter adjuvati, ad montem
qui Christus est, securi perveniamus. Qui tecum vivit et regnat in unitate ac ubi vivit. Amen.

OREMUS

11 Illi digni effluant promissionibus Christi.

Montecat 5 de April de 1775

Monte de Montecat

Fr. J. P.

puig adri nos heu portat

Ajudar nos, Mare nostra,

que ab tan gust tot hem cantat:

Llista está la cançó vostra

TORNADA

ne tinguem necessitat.

y tot quant en nostra vida

nos logrem etern descans,

suplicantvos, sol Marial,

restitim los escolars,

Ja vegeu ab què alegria

de tal titol se han llocat.

ella en vida fins la postre

per manar tan bona llei:

que us servissen com de patres

a ses fills a Vos han tot

Ab molta heura, personatges

tal llicó nos ha donat:

puig, que saben que tal Mare

com tuchim, cantem, tocam:

y sent nove, sorpresos miran

com dils de la iglesia están,

Los que volem molt admirar

que del cel nos ha baixat.

y del Pa y la Sanch de vida

de Vos nos alimentam,

que sent Mare verdaderia

vostre taula rodejam,

Com plausones de olivars

de una tan grossa heretat?

ent, Vos pagosa y pastora